

Vertaling Winter:

“Het waren lange en strenge winters. Er lag veel sneeuw en als die goed kleefde gingen we sneeuwballen gooien. Dat deden we soms wel met twintig man tegelijk. Onderweg naar school en op de speelplaats. De onderwijzers kwamen dan niet naar buiten, want daar werd naar gegooid. Soms sneuvelden er ook ruiten, maar daar had nooit iemand schuld aan. En dan maakten we ook sneeuwmannen, ogen van kolen, een stokje voor de neus, een oude pijp in de mond en o wee als iemand die durfde om te duwen, dan was er ruzie. Baantje glijden deden we veel. Toen had iedereen klompen aan, daar kon je beter mee baantje glijden dan op schoenen. Op de speelplaats en op de weg had je veel glijbanen. Op één voet baantje glijden en met de andere voet afduwen. En ook op de hurken, dan viel je soms op je staartbeen. Dat deed pijn en ook (viel je) weleens op je hoofd en dan een buil. Schaatsen gingen we op de Snep en het oud kanaal en op de ‘boerenkuilen’ (turfsputten). Soms schaatsten we op de weg, want toen waren er bijna geen auto’s. Op zondag- en zaterdagmiddag gingen we naar de Snep, dat was drie kilometer lopen, drie boterhammen met stroop mee en dan de hele namiddag schaatsen tot de avond en dan weer naar huis. Plezier genoeg.”